

та застосування в Україні. При спрощеному податковому режимі застосовується спрощена форма звітності - малі та середні підприємства подають до податкових органів основні дані про свій баланс, основні фонди, розмір інвестицій та фінансові результати діяльності. Підприємства, що надають послуги, можуть зменшити свій оподаткований дохід, якщо пройдуть перевірку в офіційного аудитора.

У Великобританії малі та середні підприємства розраховують і декларують доходи на загальних підставах, хоча з певними винятками. Підприємство, річний дохід яких менший ніж 15 тис. фунтів стерлінгів, заповнюють просту податкову декларацію без детальних даних про свою діяльність, активи чи зобов'язання.

У країнах ЄС спрощені системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва, аналогічні єдиному податку в Україні, не використовуються. Проведене дослідження дає можливість констатувати, що необхідно узгодити критерії визначення суб'єктів малого підприємництва з європейськими рекомендаціями, зберегти та посилити спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва. Нормативні акти, прийняті з метою підтримки малого бізнесу в ЄС, не передбачають встановлення будь-якої форми спрощеної системи оподаткування, зокрема, єдиного або фіксованого податку. Натомість передбачається можливість суб'єктам малого підприємництва - фізичним особам, на рівні з юридичними особами, сплачувати податок на прибуток підприємств, оскільки в більшості європейських країн ставки прибуткового податку на доходи фізичних осіб є значно вищими за ставки на прибутки юридичних осіб.

Із урахуванням практики застосування діючого законодавства спрощеної системи оподаткування та аналізу законодавства ЄС щодо основних засад вдосконалення спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, необхідно переглянути критерії, які дають право суб'єктам малого бізнесу перебувати на спрощеній системі оподаткування.

УДК 65.12 : 658

Марія Синейко, ст. гр. БО-41, Надія Синькевич, к.е.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПОНЯТТЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Mariia Sineyko, Nadiya Synkevich

CONCEPT OF RESOURCE POTENTIAL AND ITS FEATURES

Ринкові умови діяльності підприємств потребують прийняття оптимальних управлінських рішень щодо визначення обсягів виробництва, обрання цільових ринків реалізації продукції, забезпечення прибуткової діяльності та стабільного фінансового стану підприємства, що передбачає оптимальне поєднання та ефективне використання всіх ресурсів підприємства. В сучасних умовах механізм управління ресурсним потенціалом підприємств не повністю відповідає завданням підвищення ефективності їхньої роботи, отримання високих остаточних результатів, подальшого розвитку.

Ресурсний потенціал підприємства найчастіше розглядають як сукупність взаємопов'язаних ресурсів, які використовуються для виробництва продукції. Величина цього потенціалу визначається обсягом окремих видів ресурсів (як правило, земельних, матеріальних і трудових), які перебувають у розпорядженні підприємства.

Одним з основних факторів, що впливають на формування пріоритетних напрямів розвитку ресурсного потенціалу, є певний етап життєвого циклу підприємства. Кожне підприємство проходить ряд певних етапів життєвого циклу, основними з яких є

створення, розвиток, зрілість, спад (ліквідація чи відродження). Необхідно відзначити, що зміна стадій життєвого циклу підприємства, коливання кон'юнктури ринку, потреб і запитів споживачів, вплив зовнішнього середовища вимагають від суб'єкта управління коригування стратегічних планів і пріоритетних напрямів розвитку ресурсного потенціалу.

Ресурсне забезпечення стратегічної діяльності підприємства має здійснюватись у відповідній формі на основі розроблення ресурсних стратегій, які сприяють вирішенню таких завдань: визначення перспективних потреб підприємства в ресурсах всіх необхідних видів; розрахунок допустимих ресурсних обмежень і формування прогресивних норм витрат ресурсів різних типів, в першу чергу (враховуючи високу матеріаломісткість більшості виробництв), виробничих запасів підприємства; визначення "зон стратегічних ресурсів", можливостей їх використання шляхом збалансування обсягів і складу, термінів постачання з динамікою використання; розроблення заходів щодо раціонального використання ресурсів підприємства; використання логістичних підходів в системі реалізації ресурсних стратегій.

Враховуючи високу матеріаломісткість продукції більшості виробничих підприємств, слід враховувати, що від ресурсного потенціалу залежить підвищення ефективності виробництва і господарювання в цілому. Тому питання удосконалення механізму його управління в умовах ринкової економіки надзвичайно актуальне.

Стратегічні цілі підприємства потребують обґрунтування ефективних рішень щодо залучення необхідних ресурсів. Формування ресурсного потенціалу підприємства – це виявлення стратегічних можливостей та ресурсів, здатних підвищити конкурентоспроможність підприємства; визначення резервів розвитку його потенціалу. Майбутнє завжди невизначене, тому витрачання ресурсів завжди супроводжується тим чи іншим рівнем ризику. Розробляючи ресурсні стратегії, треба обґрунтовувати можливий та допустимий рівні ризику.

Отже, для підвищення ефективності діяльності підприємств в цілому, оптимізації процесів формування та використання їх ресурсного потенціалу, забезпечення можливостей розвитку, слід не лише впроваджувати заходи із раціонального використання виробничих запасів, встановлення обґрунтованих норм витрат, але також організації ефективної системи обліку та контролю за використанням виробничих запасів.

УДК 65.12 : 658

Марія Синейко, ст. гр. БО-41, Надія Шостаківська, старший викладач,

Василь Процик, к.юр.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДЕБИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Mariia Sineyko, Nadiya Shostakivska, Vasyl Protsyk

ACCOUNTS RECEIVABLE AS A COMPONENT OF THE FINANCIAL STATE OF THE ENTERPRISE

В умовах працюючої ринкової економіки для більш ефективної бізнес-діяльності майже усі підприємства України чим далі, тим більше прагнуть удосконалювати і розвивати існуючі методи ведення господарчо-виробничої справи, намагаючись шляхом моделювання різних комбінацій внутрішніх та зовнішніх факторів цього складного процесу знайти найточніше ситуативне рішення з ознаками деякого